

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

AMSTERDAM den 28 November. De aanspraak door den koning, bij de inhuldiging, op heden, gehouden, luidt als volgt:

Edel Mogende Heeren!

» De gewenschte dag is verschenen, waarop ik U Edel Mogenden, als vertegenwoordigers van het Nederlandsche volk, mag begroeten, ten einde ons bij eede wederkeurig te verbinden, tot instandhouding, door vereenigde wil en krachten, van de maatschappelijke waarborgen, welke tot grondslag zullen strekken van de welvaart van het geliefde vaderland.

» Wij zijn in de getrouwe hoofdstad bijeengekomen, om gevolg te geven aan de wijze voorschriften der grondwet, volgens welke de koning reeds bij de aanvaarding zijner regering zich aan zijn volk toewijdt.

» Ik ben bereid voor het oog van den Allerhoogste de heilige gelofte af te leggen, en mijne schoone taak te aanvaarden, om de grondwet te handhaven, de onafhankelijkheid van het rijk te verdedigen, de vrijheid en regten van alle mijne onderdaan te beschermen, en de algemeene welvaart te bevorderen.

» De door U Edel Mogenden als tolken van Nederland af te leggen verklaringen van U Edel Mogenden's verknochtheid, trouw en goede gezindheid zal dierbaar aan mijn hart zijn. Ik begeer geene andere voldoening dan de liefde en achting van een rechtschapen, vrij en gelukkig volk. Zoo ergens bestaat hier gelijkheid van regten en verplichtingen, eene gewenschte overeenstemming van de edelste gevoelens, en gelijkheid in bedoelingen en belangen."

» Moge deze plegtige dag eenen duurzamen indruk achterlaten, en getuige zijn, hoe koning en volk de regeling hunner onderlinge betrekkingen bezweren. Moge deze dag, onder Gods zegen, de voorbode zijn van een tijdvak van vrede en eendragt hier op onzen geliefden geboortegrond, en het Nederlandsche uitstekend karakter zich meer en meer ontwikkelen.

— den 29 November. Wij vernemen, dat gisteren avond omstreeks elf ure, in weerwil van de talrijke door de politie genomen maatregelen van voorzorg, het gedrang in de Kalverstraat zoo geweldig is geweest, dat er 2 mannen en 3 vrouwen, waaronder twee zwangere, en een jong meisje van omtreeks 12 jaren, onder den voet geraakt en onmiddellijk op de plaats dood gebleven zijn. De heer directeur van politie en de commissaris van politie, de Bie, van het voorgevallene onderrigt, hebben zich dadelijk met de noodige versterking naar de Kalverstraat begeven en aldaar de orde hersteld. Gedurende den geheelen nacht is de politie op de been gebleven, en verdere ongelukken zijn ons gelukkig niet bekend geworden.

— Ter gelegenheid van 's Konings plegtige inhuldiging, heeft Zijne Maj. bij besluiten van heden de navolgende benoemingen gedaan:

Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden tot Veldmaarschalk bij het leger;

Z. K. H. den Prins van Oranje tot luitenant-generaal en inspecteur-generaal van het wapen der infanterie;

Z. K. H. Prins Alexander der Nederlanden tot luitenant-generaal in inspecteur-generaal van het wapen der kavallerie;

Zijnde deze drie benoemingen gedaan buiten bezwaar van 's Rijks schatkist;

Z. K. H. Prins Hendrik der Nederlanden tot kapitein ter zee.

Tot ministers van Staat: de heeren G. A. G. P. baron van der Cappellen, thans secretaris van Staat, en A. W. G. J. baron van Hugenpoth van Aerdt, lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal.

Bij de marine. Tot vice admiraals: de schouten-bij nacht A. W. de Man en P. Ziervogel; tot schouten bij nacht: de kapiteins ter zee F. G. Courier dit Dubikart D. Buijs; tot schout-bij-nacht titulair: den titulair kapitein ter zee P. Arriens; tot kapiteins ter zee: de kapiteins-luitenants ter zee H. Ketjen, C. J. F. Meurer, J. Boelen, Jz., C. Roest en J. le Jeune; voorts 18 luitenants ter zee van de 2de klasse tot luitenants ter zee van de eerste klasse, alsmede 25 adelborsten der 1ste klasse tot luitenants ter zee van de 2de klasse.

Bij het leger (buiten bezwaar van 's Rijks Schatkist). Bij de staven, het wapen der artillerie, kavallerie en artillerie: 11 luitenant-kolonels, waaronder de luitenant-kolonel P. A. Ramaer, plaatselijk kommandant te Groningen, tot majoors: 7 kapiteins, waaronder J. C. Buchner, kapitein van de 1ode afdeeling infanterie.

Verder heeft Z. M., onder vele anderen, tot Ridders

benoemd: tot Ridder van de 3de klasse van de Militaire Willemsorde den kolonel Hulst, Ridder der vierde klasse van diezelfde orde en kommandant der 8ste afdeeling infanterie; en tot Ridders der Orde van den Nederlandschen Leeuw: den generaal-majoor F. Knotzer, prov. kommandant van Vriesland, en de kolonel J. J. A. Ardesch, prov. kommandant van Groningen en Drenthe. — Voorts tot Ridders der Orde van den Nederlandschen Leeuw: 141 personen, waaronder J. Baart de la Faille, rector magnificus aan de hoogeschool te Groningen; A. A. Sebastian, professor te Groningen; H. de Ranitz, wethouder der stad Groningen; H. L. Wichers, officier van justitie bij de regtbank te Groningen; mr. H. Engelkens, agent van den algemeenen Rijks-Kassier te Winschoten en burgemeester aldaar; H. J. Oosting, burgemeester te Assen; mr. S. Gratama, president van het Provinciaal Gerechtshof van Drenthe, en jhr. R. A. van Holten van Echten, lid der Gedeputeerde Staten van Drenthe.

Vele deze personen behooren tot de bevoorregten van het oude bestuur. Waarvoor zij die orders verdiend hebben is dus onbekend.

LEEUWARDEN den 30 November. Eergisteren morgen verliet het eskadron dragonders van het regiment no. 5, deze stad, ten einde te Meppel zich te vereenigen met het eskadron van Groningen komende, om ingevolge bekomene last van het ministerie van oorlog, zich naar de vorige garnizoensplaats Deventer te begeven. — Sedert het midden der maand Mei mogt men het genoegen hebben, dit zoo wel geoefend als geregeld eskadron, alhier in garnizoen te houden; en het is met algemeen leedwezen dit, dopr hun uitmuntend gedrag zoo algemeen geacht en bemind korps, te moeten missen.

Leeuwarden den 28 November 1840.

Mijn Heer de Redacteur.

In UEd. veel gelezen blad vind ik dikwijls stukken, waarin gewag wordt gemaakt van de hooge belastingen, die Neêrlands ingezetenen thans drukken, en van de zwerm ambtenaren, met hunne aanzienlijke en onverschillige posten, welke de burgers als het ware om strijd, uitmergelen. Het denkbeeld kwam bij mij op of er geene groote en zeer doelmatige bezuinigingen konden worden daargesteld, die in eens een einde maakten en paal en perk stelden, aan de overmaat van heerschzucht en afpersingen der ambtenaren. Met het hoofdstuk der directe en indirecte belastingen eenen aanvang nemende, kon in dit vak gevoegelijk, een derde ja zelfs de helft van het groote getal nietsdoende bloedzuigers, die daarin geplaatst zijn, ontbeerd worden. Om u hiervan eens een schets te geven zal ik u het getal der ambtenaren bij de belastingen hier in Friesland laten volgen, die allen van het zuur gewonnen brood der middelklasse en der behoeftigen hun bestaan hebben; als: 1 Provinciale Inspecteur; 1 Hoofd-Inspecteur; 1 Verificateur der Comptabiliteit. nb. te zamen met Groningen, (hoe zuinig!) 10 Controleurs; 10 Surnumerairs en 90 ontvangers. Zou hiervan niet gerust de helft kunnen bedankt worden! Bevestigend durf ik dit bea. woorden. Daarenboven zijn onder deze ambtenaren velen die zeer vermogend zijn en zonder deze posten dus even gemakkelijk zouden kunnen leven. Nog anderen die, hoewel van zoogenoemde hooge geboorte, niet in het minst voor hunne bedieningen geschikt zijn. Onder de Controleurs en Ontvangers bevinden zich vele ongetrouwden en vreendingen uit eene andere provincie afkomstig. — Ware het niet te wenschen dat zulke vette posten aan vaders van huisgezinnen uit de burgerklasse gegeven werden, die met het onderhoud van een aantal kinderen zijn bezwaard, en dus meer aan belasting opbrengen dan die vermogende jongelieden (vooral eenige der Controleurs), die, in plaats van het met zweet verdiende geld der burgers nuttig te besteden en hunne arme natuurgenoeten in hunne elende te hulp te komen, hetzelfde in weelde, wellust en uitspattingen verkwisten?

Indien die posten met meer overleg wierden weggegeven, zoo zou men vele hoofden van huisgezinnen uit den burgerstand aantreffen, die, met een post begiftigd, niet, gelijk thans het geval is, der armoede ten prooi en tot last der openbare armenkassen zouden zijn, maar hun verworven bezoldiging tot nut van hunne huisgezinnen en der lijdende menschheid kunnen besteden, hetwelk verre weg beter zou zijn, als dat hetzelfde thans in ongehondenheid en lediggang verspild wordt.